

Most majd minden jobb lesz

Utálja a nevét, Joó Dénes, rajta kívül senkit nem hívnak így. Az anyja szerint ettől különleges, kisfiam, ne változtasd meg. Mert mi leszel akkor, mondjad meg. Hagyjuk, anyu. Anyád megálmodta a nevedet, ez szép dolog, kisfiam. A vezetékeve is gáz, ezt nem mondja, kiborulnának, ők a Joó család, a név hagyomány és tisztesség, minek hozta fel egyáltalán.

Felveszi a telefont, Joófuvar, tessék, miben segíthetek. Csak belföldi szállítás, igen. Külföldit nem intézünk, igen. Árjegyzék a honlapon, főmenü alatt. Nem ott, balra kattintson. Balra. Mindegy, mondom az árakat.

Otthonról is szervezhetné a fuvarokat, de az apja szerint kell az iroda, hogy kinézzenek valahogy, pedig csak egy kis fülke, valamikori butik a főutcában, asztal meg egy szék. Drágák, de családiasak, egy jó kis fuvarcég.

Majd ha föld alá teszi az apját. A halál távoli, az apja erős, nem fog rajta a halál, egy nap mégis eltemeti, fater a föld alatt.

A fizetés jó. Lakást nem kapott, mert ha mindent alátesznek, nem becsüli meg. A haverja, a Bánk még az apjának is szívesebben dolgozna, mint multinál heti ötven órát, Dénes higgye el, Dénes, hidd el, hogy az sokkal rosszabb, mint nálatok ez a családi balhézás.

Bánknak nem él az apja, az anyja körülbelül normális, így könnyű, Igaz, hogy a csaja, az Olga elég furcsa, de legalább nincs egyedül. Májusban esküvő, Dénes barna kartonlapra nyomtatott meghívót kapott, mintha újrahasznosított papír lenne, összekötjük életünket, satöbbi, szeretettel várunk, két összekapcsolódó szívecske, galambpár. Hozol valakit az esküvőre, kérdezte tőle Olga. Szőke, vértelen az arca, és nem figyel oda. Egyszer már mondta, hogy nem, senkit.

El kell venni, mozdulni előre vagy hátra, de inkább előre, mondta Bánk. Ezt igazából Olga gondolja, nem? Bánk mosolygott, nincs beszárva az egésztől, persze, biztos lesz majd gyerek is, valamikor.

Bánk megnősül, ő meg itt a butikban fuvarlevelet szerkeszt, adatvédelmi tájékoztatót frissít. Számlát küld a könyvelő cégnek, az apját nem lehet rábeszélni, hogy használja a számlázz.hu-t, adjon hozzáférést a könyvelőnek. A könyvelő csak ne turkáljon olyanokban, ami

nem rá tartozik. Kimegy az ügyfelekhez a régi, zsíros nyakú bőrkabátjában, kitaposott cipőben. Szegény, de dolgozós kinézet. Rád bízom a céget, vigyázz anyádra. Minden útja előtt, mintha világgá menne. Az anyja sír egy kicsit. Dénes felsóhajt, két fuvar között a párom.hu-t böngészi.

A csajokat meg kell hívni vacsorára. Vagy ebédre, ha még nem tartanak ott, de minimum egy cukrászda. A jó férfi tökéletes, noha a nők egyáltalán nem azok, és Dénes kicsit bandzsít is, középmagas, gyúr, mégsem elég izmos. Vékonyszálú a haja, valószínűleg hamar megkopaszodik, nézi a fejét a tükörben, egyre magasabb a homloka.

Találkozó a Randevú Rock Caféban, durván sminkelt csaj szósjatejes lattét kavargat, és te mivel foglalkozol? Árufuvarozással, amolyan főnök vagyok, mondja Dénes, úgy megyek be, ahogy jólesik. A lány a csésze oldalához kocogtatja a kanalat. Saját munkaidő beosztás, folytatja Dénes, és mocorog a széken, érzi, hogy hivatalosan beszél, mint egy emailben, köszönjük az érdeklődését, kérjük, válasszon minket legközelebb is.

Eszébe jut az a kiscsaj, akit ő dobott, vagyis nem dobta, hanem elkezdte hanyagolni, kicsit dundi volt, és úgy feküdt alatta szex közben, mint egy nagy tömött párna. Pénztáros a Lidlben. Csak amíg tanul, mentegette magában az elején. Igaz, hogy évet halaszt, de majd folytatja. Aztán nem volt kedve színházba menni, pedig a csaj vette a jegyeket, belázasodtam, írta neki. Vagy: most sok a meló. A következő hétre kitalált valami mást. Nem írhat rá, igen, az már elúszott.

Tessék, Joófuvar. Átkattint a beosztásra, csomagokat számol, költséget. Az iroda elülső fala végig üveg, Dénes premier pláiban ül az asztal mögött, a járókelők megnézik, néha a cégtáblát is, mi ez az egy szál ember az üres butikban. A laptopot közelebb húzza. Kedves, bohókás lány vagyok, bár most nem tudok semmit írni, remélem, azért kapok pár üzenetet, írja Eszti. Tovább görget. Kedves aranyos lány keresi nem kötetlen társát. Negyvenkilenc százalékban felel meg neki a profilja szerint, szereti a természetet. Cica nevű felhasználó egyszerű dolgokra vágyik, boldogságra és biztonságra. Egyszerűnek nem mondanám, mondja Dénes, körülnéz, nem látta senki, hogy magában beszél. Bianka fotós művészlelek, énekes és kutyaimező. Reni érzéki, merész és vagány pasit keres, megfelelés tizennyolc százalék.

Vannak a jó nők és a csinosnak mondott rémek, a kettő között kell találni valakit. Bikiniben pózoló jó testű nőkre rá sem ír.

Csekkolja a saját profilját: nem vagyok topmenedzser szőke herceg, ez olyan önbizalomhiányos, átírja: saját vállalkozásomat vezető, határozott, de kedves férfi vagyok. Biztonságképpen kipipálja a gyereket szeretnék rovatot.

Olga jól néz ki, de nem egy hülye picca. Nagyon fehér a bőre, vékony, keveset beszél, és van valami a mozgásában. Ahogy tartja magát. Kicsit arisztokratikus. Állítólag nem féltékenykedik. Bánk teljesen meg volt zakkanva érte, odaköltöztette magához, aztán ment a marakodás a fiókokon, kiderült, hogy Olga mégsem olyan csendes. Csináljátok vissza, mondta Bánknak. Dehogy csinálja, jó lesz. Bánk megtanította vezetni, vettek neki kocsit, közös nyaralás, összevesztek, és most a házasság.

Együtt tudna élni valakivel? Másfél évig járt a gimis osztálytársával, hamarabb lett nője, mint Bánknak, azt hitte, innentől majd ilyen könnyen megy a dolog. Amikor az egyik fősulis csaj megmarkolászta a karját egy buliban, dobta a csaját, a karfogdosóssal viszont nem jött össze, onnantól nincs szerencséje, vagy elront valamit, vagy a csajok romlottak el a gimie óta.

Szilveszterkor ittak, volt fű, Olga körbemutogatta a lakást, szendvicseket csinált, aztán elkábult a fűtől, a sarokkanapé végében kuporgott, azt mondta, dezsavúje van. Két másik nő smárolt, de nem neki csinálták a műsort, hanem Bánknak, aki röhögőkre itta magát, nyerített, és azt mondta, egyszer megbaszott egy kurvát. Dénes Olgára nézett, félig már feküdt a kanapén, elernyedve, nem hall semmit. Milyen kurva, hol, hogy? Iszonyat jó teste volt, mondta Bánk, és röhögött tovább a smároló csajokon, az egyik kitátotta a száját, a másik belecsurgatta a nyálát, Dénest kicsit sem izgatta fel, két részeg, vodkaszagú picca.

Miért? Miért kurvázik valaki, akinek jut punci? Dénes útszéli kurvákat képzelt el, zsíros hajú lesoványodott nőket, régen ott álltak a főutak mellett, de olyat egyszer sem látott, hogy valaki lefordult volna egy menetre.

Mivel telt el tíz év a fősulis után? Fuvar, nyaralás, végül nem vett kocsit, pedig van rá pénze, lakásra gyűjt, de annyi sose lesz, a Joók meg nem vesznek fel hitelt. Az anyja szerint hülyeség eladósodni, amikor saját lakrésze van. Úgy volt, hogy egy szállítást megpróbál ő is, de nem tette le a C-s jogsit. Csináltatott tetoválást, pólóban nem látszik, nem akasztja ki az apjáékat. Varrasson nagyobbat? Kezden bele a jogsiba? Megszokta már, hogy három nap szabí van minden héten,

nem kell a kirakatban ülni, sorozatmaratonok, mozi, biciklizés, kondi. Meghallgatja Bánktól az újabb olgás agymenést, ami úgy tűnik, hogy mégiscsak bejön Bánknak. Talán el kéne járni valahova, antizöld tüntetésre, ha van ilyen. Vagy szervezni egyet, a sok kőolajvezeték ellen tüntető balfasznak beszólni, hogy ki viszi el a szarságaitokat a lakásig benzin nélkül, nyomorékok. Írhatna újságoknak, a gimiben lehozta a suliujság egy fogalmazását, valószínűleg menne a dolog, ezt már beírhatná a profiljába. Az antizöld témák nem jönnek be a paleós nőknek.

Az apja emailt küld, csak ennyit: holnap érkezik, aláírás: „A.”. Mit csinálhat holnapig? Van valakije? Dénes a fősulis csajra gondol, kéne valaki, az a dög, az rontotta el a szerencsáját, néha rákeres Facebookon, gyereke van, még mindig jól néz ki, de majd megöregszik, de szar lesz neki, biztosan sablonos a házassága is. Csak Bánké nem lesz sablonos, mert egy ilyen Olga-félével nem lehet, talán neki is egy ilyen Olga kéne, bevállalni egy nehéz esetet.

Munka alig van. Az a heti harminc óra sem telik ki, van bérszámfejtő, könyvelő, takarító. Biztosítási ügyintéző, a Helga, aki mindig megtalálja a legjobb ajánlatot, vidám, pozitív nő, odavannak Helgáért. Az anyja meg akarja hívni ebédre, majd meglátod te is, kisfiam, milyen kedves, ilyen nem találni akárhhol. Főz is! Anya, hagyjál már.

Az apja még egy emailt küld, ennyit, hogy „gyermelyi, marton tészta, három kocsi, felhívni Baksáékat”. Vagyis „Baksáékat”, a betűk összevissza, mert nem tud rendesen a mobilról írni, túl nagy a keze ezekhez a modern telefonokhoz, így mondja. Ez az üzenet most neki szól?

Görgeti a lányokat, van ez a Vica, nem rossz, hosszú, barna hajú, szép az arca, egész alakos kép nincs, talán nyaktól lefelé nem olyan szép, nem baj. Főiskolát végzett, kedves embert keres hosszú távra, kutyája van, sokat kirándul. Belekezd egy levélbe. Fuvarozással foglalkozom, írja, aztán kitörli. Mintha ez határozná meg. De akkor mi. Nem szeret kirándulni. Írhatja, hogy nagyokat sétál. Sorozatokat néz. Mindenki sorozatokat néz. Egyedit kell írni, különben nem válaszolnak, csak a túlságosan magányos lányok, akik zavartan ülnek a sütemény fölött, és kicsit csúnyábbak, mint a fényképeken.

Csilingelés, felnéz, az anyja áll az ajtóban ijedt arccal, Dénes úgy csapja le a laptopot, mintha pornót nézett volna. Kisfiam! Liheg, az íróasztalra támaszkodik. Átfut a fején, hogy az apja meghalt, ott fekszik egy árokban. Nem érez semmit. Tovább fantáziál, véres a feje,

szétroncsolódott, az anyja kikészül, át kell vennie a vállalkozást, és akkor halálosan megrémül.

Kisfiam, a tészta. Vedd fel a kapcsolatot velük, adom a számot. Dénes balra néz, jobbra, mintha sűgóra várna, anya, milyen tészta, mi van? Ne csinálj úgy, mintha hülye lennél, mondja az anyja, átvesszük a tésztaüzletet. Milyen tésztaüzletet? A Baksáékét. Kik azok a Baksáék? Tudod, a Janiék, na, ne csinálj úgy, mintha nem hallottál volna még róluk. Anya, azt se tudom, miről beszélsz.

Közben eszébe jut az apja emailje, jóisten, most akkor tésztázni fognak, valami rémlik a Baksáékról, maguk hordják szét a tésztákat, először csak a tojás volt, a rendszerváltás után tésztaforgalmazás, így mesélték, akörül.

Anya, nem lesz ez sok? A fuvar meg a tésztázás együtt? A Baksa Jani meghalt, mondja az anyja, és gyorsan szertartásos arcot vesz fel, lehajtja a fejét. Három hónapja beteg, úgy volt, hogy meggyógyul, aztán mégsem. Nyilvánvalóan nem gyógyult meg, ha belehalt, mondja Dénes, inkább csak magának, úristen, tésztázni is fognak. Itt a szám, kisfiam, az egyik gyártóé, beszéljetelek a jövő heti rendelésről. Úristen anya, mit beszéljek velük, várjuk meg apát, nem értem, értsd meg, mit, hova, mennyit kell rendelni, mi ez az egész. Tészta mindig kell, be van járátva az egész, kisfiam, ne értetlenkedjél, egyszer már besegítettünk nekik.

Felnyitja a laptopot, az anyja nem lát bele, a szép Vica fájdalmasan messzi, most jön ez a hülyeség, mindig csinálni kell valamit.

Bánkot megkérdezte a kurváról másnap, józanul, letagadta, vagy szilveszterkor hazudott. Igazából nem ő kurvázott, hanem egy haverja, és nem sokat tud a dologról, kulturált nő volt, egyetemista, pár órára bérelhető lakásban találkoztak. Olga még aludt, Bánk átvonszolta a kanapéról a hálóba, a szőke haja szétterült a párnán. Aztán Dénes zuhanyozni ment, a fürdőszobában parfümök, körömlakkok, üvegcsék. Megpróbálta elképzelni, hogy együtt él egy illatos lánnyal, a fürdőszoba csupa parfümös üveg, a haja szétterül a párnán, csak nem olyan esőemberes, mint Olga, akkor gondolt rá először, hogy autista, aspergeres vagy hasonló, de mindenképpen érdekesebb, mint Bánk eddigi csajai.

Nem biztos, hogy kibírna egy ilyen nőt. Sokszor már az első randin kiderül a csajokról, milyen komplikáltak. Van, aki rögtön benyögi, hogy nem főz. Dénesnek nincsenek ilyen elvárásai, mégsem lesz második alkalom. Mondjuk nincs abban a helyzetben, hogy válogasson,

ez világos. Szeresd a kutyát, nálam ez alap, mondja másvalaki. Vagy normális a csaj, szép, de nem feltűnően, tehát lehetne esélye, de azt írja a randi után, hogy ne haragudj, de nem érzem, hogy lenne közöttünk valami. Mi kell ahhoz a valamihez, ronda a feje? Megmúttathetné a szemét, ha meg lehet egyáltalán. Az anyja szerint nincs vele semmi baj, néha előveszi a gyerekkori fotóit, nézd, milyen édes voltál, mintha ez számítana most bármit is.

Akkor intézkedsz, kérdezi az anyja.

Dénes kiabál, mit intézkedjek, könyörgöm. Apa majd elmondja, mi van, mit kell annyira izgulni.

Az anyja papírt gyűröget a kezében, leteszi az asztalra. Nem csoda, hogy még mindig egyedül vagy, mondja, és Dénes asztalára támaszkodik, belebámul az arcába, de Dénes nem néz fel, így áll az anyja másodpercekig, aztán végre csilingel az ajtó, elment, de még utána sem néz fel, az arca meleg, a tésztázást meg a többit most el kell felejtetni.

Vica. Nem is olyan szép. Pózol. A kedvesek is. Mindenki el akarja adni magát. Beüti a keresőbe, hogy egyetemista lány és szex, pornóoldalakhoz hoz ki. Egyetemista lány pénzért. Erre cikket ad ki, kiderül, hogy a prostituáltak keresnek, beírja, egyetemista támogatót keres, arra egy regény jön fel, de lassan eltalál a megfelelő oldalakra, red-life.net, erotikusmunka.info. Dühösen nyomkodja a billentyűzetet, rengeteg nő. Kétszázhárom erotikus munka hirdetés, nő keres férfit, férfi keres spriccelni tudó hölgyet. Szextelefon, bevállalós csaj, hív bátran, házhoz is megyek. Olcsón dugnék. Mit szeretnél, több napig hordott bugyi, masztis bugyi, edzős bugyi, pisis bugyi? Extrémebb dolgokban is benne vagyok, pisi-kaki, de a popsizsex tabu. Kamusok kérem, ne hívjanak.

Fehérneműben térdeplő vékony barna lány tizenötezer forint támogatást kér egy óra franciázásért és szexért. Popsi kényeztetés plusz tízezer. Győri lány elmenne Budapestig, autókalandokban is benne van. Szoknyás takarítónőt keresnek lakások takarítására kézi levelezéssel. Egyik oldalról a másikra kattint, gyorsan, mintha azonnal nőt kéne szereznie, de egyik sem olyan, amiről Bánk beszélt, hogy kultúralt, egyetemista, ápolt, jó a teste, satöbbi.

Nemprofi, csinos és kedves nő keresi támogatóját, ez oké, de 160 centi és 60 kiló, az nem kevés. A csók külön beárazva. Dénes számolgatni kezdi, mennyit költ randin a csajokra, és ha két randi van egy hónapban, akkor a társkeresős előfizetéssel együtt kijön egy kurva.

Ezt meg kéne írnia Bánknak, hogy együtt röhögjenek, vagy azt mondaná Bánk, miért ne, csináld meg.

A telefon csörög, Joófuvar, tessék. Már elindult a csomag. De küldtünk sms-t, mindig küldünk. Én nem beszélek durván, hölgyem. Igen, mondja a csomagszámot. Akkor a teljes nevét. Nézze meg a telefonját újra, legyen szíves, igen, várok. Akkor tegye le, nézze meg, és hívjon vissza.

Ha tényleg tésztaforgalmazók is lesznek, az több pénz. Feltételeket szabhatnak, társtulajdonos akar lenni, nem alkalmazott. Ha ez az ő cége is, akkor kapjon részesedést. Papíron az övé minden, de a nyereséget a szülei kuporgatják valamire, ő lényegében nagyvonalú zsebpénzt kap, és most ezért még tésztázzon is. Talán mégis leteszi a C-s jogsit. Ha vállalkozó lenne, mindjárt másként nézne ki a dolog, felvenne valakit, ülne helyette a kalitkában, vagy inkább a tésztásat adják neki, saját biznisz, a fuvarból meg kiszáll, mert hiába mondogatja az apja, hogy magas a koleszterinje, nem lehet tudni, mennyi van hátra, úgy néz ki, mint egy bivaly. Ő meg ülhet itt még húsz évig. El tudná vinni egyedül az üzletet? Beszél a Baksa feleségével, kikérdezi, harminc éve ezt csinálja, biztosan megvan a rutin.

A papírról tárcsázni kezdi a számot, aztán rájön, hogy normálisan részvétet kellene nyilvánítania, nem ronthat neki a tésztás kérdéseivel, leteszi. Mi a keresztnéve, Marika, Ilona nem. Baksáné izé, Baksáné Julika? Van róla kép, és az anyja a régi fényképek hátuljára ráírja a dátumot, neveket. Nem megy haza képet nézegetni. Majd megjön az apja, fel kell készülni a beszélgetésre. Igen, ezt kell csinálni. Felállni, majdnem ugyanolyan magasak, apa, gondolkodtam. És ha nemet mond? Akkor kiszáll a fuvarból is. Van diplomája, majd elhelyezkedik, megkérdezi Bánkot, keresnek-e valakit a logisztikára. Akárhogy is, valami változni fog. Ha sikerül a tésztázás, kipróbál egy kurvát. Ha nem, akkor is.

Megkönnyebbülve lapozgatja tovább a hirdetéseket, van terv, ő most innen elrugaszkodik. Egy vöröshajú csaj vizes bugyijába, ilyen képeket is tesznek fel. A nő feje a kádban, a haja előre hullik, a fenekét feltartja, ez jó. Telefonszexes nő a bugyijába dugja a mobilt, az ujját szopkodik egy vékony szőke, hasonlít Olgához. Dénes kimelegszik, merevek az izmai és izzadt, mintha otthon lenne az ágyban maszturbálás közben, csak most az üveg túloldalán ott az őszi táj, az emberek, kabátban vagy kabát nélkül, babakocsit tologat egy pár, gördeszkás

srác átrobog a zebrán, picit meglök egy nénit, aki aztán mindkét kezével hadonászik. Kinéz az üvegen, és vissza a laptopra. Bármit mond az apja, ennek itt vége, vége. Hátradől. A telefon megcsörren, nem veszi fel.

Huszonhét éves sportos nő korrekt, megbízható személyt keres hosszú távra, kölcsönös szimpátián és tiszteleten alapuló támogatói kapcsolatra. „Itt szeretném megkérni azon kedves érdeklődőket, akik csak puncit nyalnának, mélytorkost, és ezekhez hasonlót keresnek, hogy keressenek tovább, nem én vagyok az emberük. Nincsenek titkolt perverzióim és ideális esetben ez is egy közös pont.” Dénes határozottan úgy érzi, nincsenek perverziói, mélytorokról nem is álmodott, a hirdetés összeszedett, a lány szép, vékony, ez lesz az. Aztán meglátja az árat, nyolcvanezer forint. Nyolcvanezer. Átfutja megint, igen, egyetlen alkalomra. Válogatós csaj méregdrágán. Alkudozásba nem megy bele. „Ilyen jellegű emailekre nem fogok válaszolni.”

Még fél óra a munkanap végéig. Napi zárás, ősz van, sötétedik, most minden nyomasztó, az emberek odakint, az egész tésztázás dolog, és hányszor jutott már arra, hogy kéne az a rohadt C-s jogsi, mégsem teszi le, pedig annyira nem is lusta, akkor ez jelent valamit. Akar egyáltalán tésztákat teríteni mindenféle üzletekbe? Nem az a kérdés, hogy akar-e. Ebben a pillanatban tökéletesen érti, hogy Bánk miért veszi el Olgát.

Beállítani kurvával az esküvőre, Dénes elvigyorodik. Kurvát keresek családi rendezvényre, kézi vezetéssel.

Írni kezd a 160 centis, 60 kilós nőnek, csak két sort, úgy írja alá, hogy Joó Gergő. Kijavítja, Geri. Kicsit habozik, kéne egy másik SIM kártya. Mindegy, megadja a számát, kész, elküldi, vár, ráfrissít a levelezésre. És újra. Legalább ezt megcsinálni.